

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון נ"ז

פרשת נצבים

ראש השנה

תשפ"ב

תוכן העניינים

- סעודה שלישית נצבים וילך תש"פ
- סעודה שלישית כי תבוא תשפ"ב
- אחר הבדלה כי תבוא תשפ"ב/ הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק
ביהמ"ד אמשינאו רחוב חזון איש 76
ירושלים
אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
ביתר
אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא
שליט"א

בארה"ב

בארא פארק
ביהמ"ד אמשינאו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג
ביהמ"ד אמשינאו 144 Rodney st.
מאנסי
ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לייקוואד
אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים
שליט"א

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון
amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס
או במספר 03-7630583 שלוחה 8456

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הרב אברהם גראס שליט"א
בני ברק
נכד ב"ק אדמו"ר מזוטשקא זצוק"ל
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו
הב' חיים מרדכי נ"י
יום ה' ד' תשרי, אולם "עמרת" רחוב עזרא 23 ב"ב

הרה"ח ר' משה ערליך שליט"א
גבאי דבית מדרשינו בארא פארק
לרגל שמחת הולדת הנכדה
בת לחתנו הר"ר אברהם ראויצקי הי"ו

הר"ר אברהם ראויצקי הי"ו
בארא פארק
לרגל שמחת הולדת הבת

הר"ר לוי יצחק ריבא הי"ו
וויליאמסבורג
לרגל שמחת הולדת הבן

ברכת מזל טוב
לידידנו הדגול, האברך כמדורשו, מהעוסקים בבירור מקחו של
ב"ק רבינו שליט"א
הרה"ח ר' שמחה בונם רוסט שליט"א
כותב המדור "פניני חסידות" – שיעורי תניא", ומחברי המכון
להוצאת תורת רבינו שליט"א
לרגל שמחת החלאקה לבנו יקירו
יהי רצון שיוכה לרוות רוב תענוג ונחת דקדושה מכל בני ויוצ"ח

סעודה שלישית

פרשת נצבים וילך – שבת סליחות תש"פ לפ"ק

מנצח את אהבת המשפט, ומצווה לתקוע בשופר, כדי לעורר מדת הרחמים.

ולכן יש לנו את הפרשה של תשובה, כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאות הוא ממך ולא רחוקה הוא, וכדברי הרמב"ן (דברים ל, יא) שנאמר פרשה זו על ענין התשובה, שלא נפלא ולא רחוק היא. והנה מזה שנאמר לא נפלאות הוא ממך ולא רחוקה הוא, משמע שאכן יש הו"א כזאת, שהתשובה אינו בר השגה, וכדאי" בספה"ק לא בשמים היא, הכוונה על השגות גבוהות, שמרגיש שאינו שייך לכל אחד, ולא מעבר לים, ים רומז למקור התאוות, ולכן נראה לאדם שלא שייך לעבור את זה, וע"ז בא הפסוק, ומחזק ואומר, כי קרוב אליך הדבר מאד.

אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל, אתם נצבים היום, רומז לראש השנה, שאנו עומדים למשפט לפני המלך ה', בספה"ק אור המאיר מביא משל למלך שמסר ממון רב לבעלי מלאכה לבנות לו עיר גדולה, ואחר שעבר השנה ראו שבזבזו כל הכספים רק על ההכנות והאסיפות, ולא עשו כלום, ועתה צריכים לבוא לפני המלך ולבקש עוד ממון, בשביל להמשיך את הבנינים, וזהו הבחינה שאומרים בסליחות, אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש.

אך כמו שכתוב בזוה"ק המובא לפני התקיעות (ח"ג צ"ט, ב) שאכן הקב"ה אוהב משפט, מכל מקום נצח רחימוי דבנוי, לרחימו דדינא, שאהבת בנו

האדם, וכל זאת כדי שיהא קשה לשוב ושיהא מקום לבחירה, אך האדם צריך לדעת שזה קליפה בלבד, ואפשר לשוב אל ה' בכל עת ובכל שעה.

וזה מה שהקב"ה מבקש מאיתנו ובחרת בחיים, וכדאי 'ברש"י סוף הפרשה, (ל, יט) אני מורה לכם שתבחרו בחלק החיים כאדם האומר לבנו בחר לך חלק יפה בנחלתי ומעמידו על חלק היפה ואומר לו את זה ברור לך ועל זה נאמר ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי הנחת ידי על גורל הטוב לומר את זה קח לך.

אך זאת לדעת, בדרכי העבודה שאי אפשר לשוב בשעה חדא וברגעא חדא, ויש לילך בהדרגה, ולא ילך אחר עצת היצר שירצה להשיג הכל מיד, כי לא יתקיים בידו, ויבוא לידי ייאוש, ומה נעמו דברי **אזמו"ר הרה"ק מהר"ם זצללה"ה זי"ע** שאמר לפרש על הפסוק, כי קרוב אליך הדבר מאד וגו' וי"ל איך הוא

ונראה הביאור עפ"י המשל הידוע של ה**בעש"ט הק'** (דגל מחנה אפרים, כי תבא) על מלך שעשה מחיצות רבות עם חיות מבוהלים באחיות עינים, בכדי שיראו מגשת אליו, אבל הבן המלך מבין שאביו הרחמן וודאי אינו מרחיקו ממנו, ורץ פנימה, וירא אין שום חומה ולא שום מסך מבדיל רק ארץ מישור וגנות ופרדיסים. ויאמר לו אביו לא למענך ועליך עשיתי את כל זאת רק למען נסותך ולדעת את אשר בלבבך יראתך ואהבתך אלי, עכתוד"ק.

וכן גם מצינו בפרשת בראשית אחר שחטא אדם הראשון אמר לו הקב"ה מי הגיד לך כי עירום אתה, כלומר שהרגיש בנפשו שאינו יכול לשוב אל ה', וע"ז שאל אותו הקב"ה, המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת. והכוונה בזה, שכך רק מי שחוטא מרגיש את הריחוק הזה, ואם אתה מרגיש שאין אתה יכול לשוב, זהו ההסתר שבא מסיבת החטא, שע"ז השטן מקבל כח לבלבל את

יהי רצון שנזכה לתשובה, ולעבוד
את ה', ולכתיבה וחתימה טובה
וגאולה שלימה במהרה.

קרוב, ואמר, אם רוצה להתקרב
להשי"ת מה העצה, בפ"ך ובלב"ך
לעשותו, קודם יהי' בפ"ך, ומזה יבוא
לידי בלב"ך, ואח"כ יבוא לעשותו.

סעודה שלישית

פרשת כי תבוא תשפ"ב לפ"ק

למאור פניך' שהיינו יכולים בזמן זה לחיות עם ה' לעשות מצוות ולהתקרב לה', ועתה מחמת החטאים נעשינו מגושמים ומרוחקים, והפסדנו את ההתקרבות למאור פניך.

ובזה מסביר הישמח ישראל דע"י תקיעות דמיושב הם בבחינת תשובה מיראה, וכמש"נ (עמוס ג') אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, ובזה מפיל האדם מעליו את העוונות ונעשין כשגגות, ובזה היצר עדיין יכול לעמוד, אך כשהאדם דורש משתוקק שוב, ורוצה להתקרב לה' עוד, זה כבר יותר מדאי עבור השטן, וחושש שתקיעות שניות הם תקע בשופר גדול לחירותינו, שכן בכח התעוררות כזו אפשר לקרב את הגאולה.

בגמ' מפני מה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין, כלומר למה תוקעין פעמיים, ומתריץ הגמרא, כדי לערבב השטן, ובתוס' מביא מהירושלמי דבתקיעות ראשונות השטן 'בהיל ולא בהיל', ובתקיעות שניות אומר 'בוודאי אתי משיחא' ואינו יכול לעמוד בזה.

ולכאורה למה נבהל כל כך בתקיעות שניות, וביאר בישמח ישראל על פי מאמר הרה"ק מווארקי זי"ע עה"כ (תהלים צ') שמה עוונותינו לנגדך עלומינו למאור פניך, דבכל עבירה יש ב' חלקים, יש 'שמה עוונותינו לנגדך' היינו עצם העוונות שעשה שבזה מרד נגד הקב"ה, אך נוסף לכך יש עוד צער גדול, וזה שייך אף אם כבר נמחקו העוונות, מה ש'עלומינו

אחר, ובזה מתייראים מלחטוא להקב"ה. ('תורא' הוא מלשון יראה), והרבי מלובלין פירש, שהקב"ה צריך למחול את עוונותינו, למעון תורא, כי בלא זה לא נוכל להגיע לידי יראת שמים, כי רק אחר הסליחה נמחק המסך המבדיל, ואז יוכל האדם לראות את האמת, ויזכה לירא את ה'.

ומי שאינו יודע איך להתחיל כל העבודה הזאת, הרי לפניו דברי הישמח ישראל (ראש השנה) על הנאמר בתפילת ימים נוראים 'וכל מאמינים שהוא עונה לחש, הפותח שער לדופקי בתשובה'. כי כל ישראל בליבם פנימה רוצים להיות קרובים להקב"ה, אלא יש כאלו שאינם יכולים להוציא את פנימיות ליבם בקול רם, וזה נמצא אצלם בפנים בלחש, והקב"ה רואה את לבכם הנאמן שרוצים להיות טוב, על כן הוא עונה לחש, ולכן פותח שער ל'דופקי' בתשובה, שאף שעושה רק פעולה חיצונית בידו, אף

ובזה ביאר את הכתוב, אשרי העם יודעי תרועה, תרועה מלשון שבירה, כמ"ש תרועם בשבט ברזל, שזהו מה ששוכרים את לבכם לפני הקב"ה ורוצים לעשות תשובה, אך אין אומרים די בזה שאין להם עוונות, אלא רוצים להמשיך ולהתקרב להקב"ה, כמ"ש ה' באור פניך יהלכון.

ובזה ביאר כ"ק אזורי זצלה"ה ענין הסליחות לפני ראש השנה, שהקב"ה רוצה שהאדם יעמוד לפניו בבחינת באור פניך יהלכון, אבל הלב הוא עדיין כאבן 'פארשטיינערט', לכן הקדים ליתן לו את ימי הסליחות שיוכל לטהר נפשו ולהוריד הלכלוך, ובכך כבר יוכל לקבל בראש השנה עול מלכות שמים כראוי.

וכידוע פירושו של הרבי מלובלין זי"ע עה"פ כי עמך הסליחה למען תורא, שבפשטות הכוונה שאחר החטא צריך כל אחד לבוא ולבקש את סליחת ה', ואי אפשר לסמוך על

יעזור השי"ת שיתקבלו הסליחות
ונזכה לתשובה שלימה ולתקע
בשופר גדול לחרותינו בקרוב בימינו
אמן.

שאינ ליבו לגמרי עימו, ולכן אפילו
אם רק אומר את דברי הסליחה,
ועושה פעולות לרצות את קונו,
בבחינת דופקי בתשובה, הקב"ה
רואה את הלחש שבפנימיות הלב
ומצרפה למעשה.

אחר הבדלה

פרשת כי תבוא תשפ"ב לפ"ק

השבוע היארצייט של הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע, הוא היה תלמידו של הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע, היה אצלם עבודת התפילה בכח גדול ובהתלהבות, פעם אמר לפרש הפסוק 'מבשרי אחזה אלוה', היינו 'מבשרי' כשאני מתפשט את עצמי מבשרי דהיינו מהגופניות, אזי אחזה אלקי.

היה להם עבודה גדולה במידת האמת, וכה אמר, מדבר שקר תרחק: על ידי תנועה או דיבור אחד של שקר, 'תרחק' על ידי זה מתרחק רח"ל מהקב"ה.

פעם אחת בעת עריכת השולחן הוציא אנחה עמוקה, וכל העומדים מסביב נתעוררו מכך לתשובה. פתח ואמר, דעו לכם שאנחה זו היתה עקב מכה אשר ברגלי, שנתקף בכאבים... ולא חש להרהורי תשובה שבטעות יסודם, כי חפץ היה בנקודת האמת.

בנו של הסטרעליסקר, שמו רבי שלמה זצ"ל, כשבא אחר פטירת אביו להרה"ק מרוז'ין זי"ע שאלו הרוזינער, שיספר לו איזה דיבור או הנהגה מאביו, וסיפר שני דברים, שקודם לכתו להתפלל בכל יום ויום תפלת שחרית היה הולך למטבח כדי להיפרד עם הרבנית שלו ובני ביתו כי אולי יסתלק בתפלתו מרוב דביקות בבורא ברוך הוא.

וכמו כן אז היה מוסיף לומר שהכתבים שיש בבית בתיבה המה של רבו הרה"ק מקרלין זי"ע, כי לא רצה שיתלו את החידושי תורה בו.

פעם אמר לחסידיו שיראו להרהר בשויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים ט"ז י"ז). וכאשר אמרו לו שהדבר קשה עליהם, השיב להם הרי כשנמצאים בבית המדרש אפשר לחשוב על השוק, אם כן אמאי כאשר נמצאים בשוק אי אפשר לחשוב על בית המדרש.

הוא פירש את המשנה במסכת פאה (פ"ח), וכל מי שאינו לא חגר, ולא סומא, ולא פסח, ועושה עצמו כאחד מהם, אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם. שהכוונה על מי שאינו לא חיגר שיכול לילך ברגליו למקום שאסור לילך, ולא סומא, שיכול להסתכל במקום שאין צריך להסתכל, ולא אילם, שיכול לנבוח לשון הרע ושקר בלשונו, ועושה עצמו כאחד מהן, שאינו הולך למקום שאסור, ואינו מסתכל במקום האסור כמו סומא, ואינו מדבר לשון הרע כמו אילם, אזי אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם כלומר, כאחד מן השרפים, כדכתיב (ישעיה ו' ו') ויעף אלי אחד מן השרפים.

כן היה אומר, כי האדם עץ השדה, וכשם שאם ירצה האדם לעמוד אצל האילן זמן רב ולא ימיש עיניו ממנו כדי לראות בכל עת איך וכמה הוא צומח וגודל, ודאי לא יראה כלום, רק צריך לעיין עליו בכל עת אם יש בו ענף שאינו טוב או שאר דברים המקלקלין אותו יעקר אותם, ובהמשך הזמן יצא אילנא רברבא. כן האדם על פני האדמה אינו צריך רק לעיין על עצמו ולהסיר מאתו דברים המסירין אותו מדרך הטוב, ועל ידי זה בהמשך הזמן יצמח ויגדל בדרך הטוב, אבל לראות בכל פעם איך וכמה נתגדל בדרך הטוב זה אי אפשר.

פעם שאלו אחד הצדיקים, ממה מתפרנס. השיב לו: איך האב צוויי קוה (כי), והצדיק חשב כי בוודאי יש לו שתי פרות להתפרנס מחלב שלהם, וצוה בביתו שיקנו חלב אצל רבי אורי. אבל מה נשתומם בשמעו כי מעולם לא היה לו פרה. הלך ושאלו כוונת דבריו: השיבו: יש לו שני "כי": כי בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו בטחנו.

פירש את נוסח התפילה כי אתה שומע תפלת 'כל פה', שאפילו תפלה שאין בה רק פה לבד, ואין בה שימת לב, אפילו הכי השם יתברך שומע.

פעם אחת שמע מחסיד אחד, שאמר אחר התפלה לחבירו, שהתפלה שהתפלל היום אינה שווה בעיניו אלא פרוטה. אמר לו 'נער' אף על פי שלא התפללת בכוונה, אבל בזה שאמרת את התיבות שאמרו אנשי כנסת הגדולה, בזה הרי אתה מדובב שפתי ישנים ושפתותם דובבות בקבר. והם מתפללים בכוונות הראויות, ואתה גרמת לזה.

וכן אמר שמה שאמרו חז"ל בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, הכוונה שאפילו איש ישראל אשר יהיה ריק מתורה ומעשים טובים ויהיה בדיוטא התחתונה, אף על פי כן יעזז פניו להתחזק, ולצעוק בתפילה. ולמעלה גדולה נחשב דבר זה, כי עיקר עבודה של איש ישראל היא התחזקות.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך א פרייליכע וואך.